

29

ēē: nec fieri mō pōt Cū vero loq̄mur de nobilitate ad seip̄m relata. tūc putam⁹ regē aut p̄ncipē nobiles facē posse. Nā creabit eū. militē: demū decorabit eū p̄fectuā ul' dignitate. Quo casu postēos vere nobilitabit. ip̄e vero nobil' eē incipiet: q̄ ignobil' esse desit. Itaq; honor illi⁹ aud⁹ est: s; iudicō non mutat. Datebitq; quīdam nobilitatis ymaginem: tñ quo ad vulgi opimione; aut plebeus manebit: aut p̄teite ignobilitatis vestigia: nō vsq; q; cessabunt. Quā quidē opimione; p̄ncip̄s mutare ā delere neq; pōt. Nec obstāe videt. qd̄ dici pōt: q; talis nobilitas p̄ p̄ncipē ex mera grā ccedentis indulget. non quidē; ex meritis. aut antiq; p̄ sapia p̄ntum. q; dicim⁹: licet ea nobilitas ex volūtate dependeat ccedentis: t̄minat tamen in illi⁹ p̄sonā. q̄ deb; nobil' effici. Incipit ergo a p̄genitorib;: quae talem appellaē solemus nobilem factum non natum.

Capitulū sextum de multiplici nobilitate. et an sola gn̄is nobilitas in deferendis honorib; et p̄m̄is: p̄ferat̄ strenuitati: aut sciētie vel virtuti hominis ignobilis generis.

Nobilitatis igit̄ geneis dū vim at; naturā inq̄rim⁹: pulchz erit ut id̄ inueniētem in q̄ plurimoz oberrāt ingenia. sepe